

rer forslaget en mere betydelig forkortelse af forældelsesfristen.

Det drejer sig bl.a. om *krav, der støttes på aftaler om overdragelse af fast ejendom*, herunder krav i anledning af mangler ved fast ejendom. Forældelsesreglerne vil – ligesom efter gældende ret – alene have betydning i tilfælde, hvor den særlige huseftersynsordning efter kapitel 1 i lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom ikke finder anvendelse. Efter forslaget vil der i disse tilfælde gælde en forældelsesfrist på 3 år regnet fra det tidspunkt, da manglen er eller burde være opdaget, jf. suspensionsreglen i stk. 2. Krav vil dog ikke kunne gøres gældende, når der er forløbet 10 år fra overtagelsestidspunktet, jf. stk. 3. På grund af den ulovbestemte reklamationsregel vil manglen imidlertid – på samme måde som efter gældende ret – skulle påberåbes over for sælgeren inden rimelig tid efter, at den er eller burde være konstateret, idet kravet i modsat fald vil fortabes.

Også i relation til *visse selskabsretlige krav* er der tale om en mere betydelig forkortelse af fristen. Den almindelige ordning vil således også omfatte et selskabs krav på indbetaling af indskud, en indløst aktionærs krav på indløsningssummen, en udtrædende interessents, andelshavers eller foreningsmedlems krav på udbetaling af en andel af fællesskabets formue og selskabs- og foreningsdeltageres krav på andel i et likvidationsoverskud. Også krav på aktieudbytte og andet udbytte til selskabs- eller foreningsmedlemmer foreslås omfattet af den almindelige ordning.

Af *andre typer af krav*, som hidtil alene har været omfattet af Danske Lov 5-14-4, men som foreslås omfattet af den almindelige forældelsesfrist på 3 år (med suspensionsmulighed), kan nævnes erstatningskrav for arealafståelsen i anledning af ekspropriation, krav i henhold til arbejdsskadesikringsloven, det offentlige krav mod en strafafsoner for udgifter til ophold og forplejning under afsoningen, det offentlige krav på refusion af udlagte underholdsbidrag, krav på negativ moms, berigelseskrav (bortset fra visse tilbagesøgningskrav, der hidtil har været omfattet af 1908-loven), krav på erstatning for uberettiget salg af pantsatte aktiver og krav på tilbagelevering i henhold til en aftale om depositum irregulare.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Også en umyndigs erstatningskrav mod en værge i anledning af dennes tilsidesættelse af sine pligter som værge har hidtil været omfattet af Danske Lov 5-14-4. Det foreslås i lovforslagets § 9, at den 3-årige forældelsesfrist for sådanne krav først regnes fra værgemå-

lets ophør. Der henvises til pkt. 3.2.2.8 i de almindelige bemærkninger.

Til stk. 2

Efter stk. 2 suspenderes forældelsesfristen på 3 år ved ukendskab til fordringen eller skyldneren indtil det tidspunkt, da fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab hertil.

I forhold til den gældende bestemmelse i 1908-lovens § 3 foreslås en sproglig modernisering, men indholdsmæssigt foreslås den gældende suspensionsregel videreført stort set uændret. Som en ændring i forhold til gældende ret foreslås det dog, at ukendskab til skyldnerens opholdssted ikke skal være omfattet af suspensionsreglen, men i stedet af en generel regel om tillægsfrist ved uovervindelige hindringer for afrydelse af forældelsesfristen, jf. lovforslagets § 14.

At den gældende suspensionsregel videreføres uændret, gælder også med hensyn til spørgsmålet om betydningen af retsvildfarelse. Det indebærer, at retsvildfarelse på samme måde som efter gældende ret fortsat kun undtagelsesvis vil kunne anerkendes som suspensionsgrund, f.eks. ved fejl begået ved professionel rådgivning eller bistand i juridiske spørgsmål og muligvis også i tilfælde, hvor en myndighed i et konkret tilfælde har handlet i strid med en i øvrigt anerkendt fortolkning eller administrativ praksis.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til stk. 3

Bestemmelsen i stk. 3 fastsætter længden af den absolute frist i forskellige tilfælde og fastsætter endvidere begyndelsestidspunktet for denne frist i relation til erstatningskrav uden for kontrakt og krav på erstatning i kontrakt for personskade eller miljøskade. For andre fordringer end de nævnte følger begyndelsestidspunktet for den lange frist af den almindelige regel i lovforslagets § 2.

Det foreslås som almindelig regel, at den absolute frist fastsættes til 10 år regnet fra det begyndelsestidspunkt, der følger af § 2, jf. stk. 3, nr. 3. For krav på erstatning i eller uden for kontrakt i anledning af personskade eller skade forvoldt ved forurening foreslås en absolut frist på 30 år regnet fra tidspunktet for den skadevoldende handlingens ophør, jf. nr. 1. For andre krav på erstatning uden for kontrakt end de krav, der er nævnt i nr. 1, foreslås en absolut frist på 10 år regnet fra tidspunktet for den skadevoldende handlingens ophør, jf. nr. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.1.4, 3.2.2.1 og 3.2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.